

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Пловдив, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20225330205897 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 649223-F645188/21.07.2022 г.
на директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Пловдив, с което на „УелнесМи
2019“ ЕООД с ЕИК 205872848, със седалище и адрес на управление ***
представлявано от М. И. П., на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху
добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв. за
нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

Дружеството жалбоподател, моли да се отмени НП, като аргументира
становището си с възражения, свързани с неизвършване на нарушението, приемането
на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, допуснати съществени
процесуални нарушения като липса на двама свидетели, бланкетно възражение, че
нарушението не е извършено, бланкетно възражение за липса на описание, липса на
доказателства в НП, не били посочени отегчаващи и смекчаващи обстоятелства,
неправилно определена санкция, не била посочена възможност за сключване на
споразумение, липса на компетентност.

Въззиваемата страна ТД на НАП Пловдив, чрез процесуалния си представител,
моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Счита, че не е налице
маловажен случай. Приема, че нарушението е доказано. Претендира разноски.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и изхожда от лицето, което е санкционирано, поради
което се явява допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна съдът установи следното:

Дружеството жалбоподател на „УелнесМи 2019“ ЕООД с ЕИК 205872848 било
регистрирано по ЗДДС лице.

На 15.12.2021 г. свидетелят В. К. – **** в ТД на НАП гр. Пловдив, извършила
служебна проверка на дейността на дружеството жалбоподател. В хода на проверката

било установено, че дружеството като регистрирано по ЗДДС лице не е подало справка декларация по смисъла на чл. 125 от ЗДДС в ТД на НАП - Пловдив за данъчен период 01.11.2021 г. - 30.11.2021 г. в законоустановения срок до 14.12.2021 г., включително.

Справката декларация по чл. 125, ведно с отчетните регистри за описания по-горе данъчен период не била подадена до момента на съставяне на АУАН.

Представител на дружеството бил търсен на адреса на дружеството и на личния адрес на представляващия, от 17.01.2022 г., и 11.02.2022 до 09.03.2022 г., неколкратно, но същата не била открита като изпратените с обратна разписка покани се връщали като непотърсени или с отбелязване, че лицето е непознато на адреса.

Въз основа на резултатите от проверката бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F645188/10.03.2022 г. срещу дружеството за нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС. Актът е съставен в присъствието на свидетел, чието име е посочено в АУАН М. М. М.-Т., поради което възражението в жалбата че дори липсвало името на свидетеля се явява без връзка с настоящото производство. Съставен е и на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН в отсъствие на представител на дружеството.

За извършеното нарушение било издадено НП, с което на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушението на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелката В. К. - актосъставител, както и от приложените към административнонаказателната преписка писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото, включително АУАН, 2 бр. покани до дружеството за явяване за съставяне на АУАН, актуално състояние и 6 броя копия на обратни разписки, 3 броя протоколи за посещение на адрес и оправомощителна заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на ЦУ на НАП.

Разпитана в съдебно заседание свидетелката потвърждава авторството на АУАН и поддържа констатациите в него. Показанията ☐ съдът намира за обективни, логични, непротиворечиви и в пълно съответствие с приетите по делото писмени доказателства, поради което им дава вяра. Съдът установява факта на неподаването на справката декларация от показанията на актосъставителя, тъй като отрицателният факт на липсата на подадени документи може да се установява с всякакви положителни факти, поради което бланкетното възражение, че не било извършено нарушението не намира опора в нито едно от доказателствата и не се сочи конкретика, която съдът би могъл да провери, за да установи различна фактическа обстановка.

Относно приложението на процесуалните правила:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Не се констатираха нарушения на процедурата по съставянето на АУАН и НП, който да са съществени, като да опорочават административнонаказателното производство и самите актове и да нарушават правата на нарушителя.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които е извършено. Съдът не споделя бланкетното възражение, че нарушението не било описано, а нарушителят не разбрал за какво се ангажира отговорността му, тъй като видно от текста на атакуваното НП ясно и разбираемо, за представител на търговец и данъчно задължено лице, е описано какво е било задължението и какво не е било изпълнено като правилно са определени и сроковете на дължимото поведение.

Актът е съставен от компетентно лице видно от представената оправомощителна заповед т. 2.1. (поради което и не се споделя бланкетното

възражение в този смисъл) и в същия е дадена правна квалификация на установените нарушения. Не е ограничено правото на нарушителя по чл. 44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него, тъй като АУАН е връчен на 23.05.2022 г. на представител на дружеството. Актът е съставен в присъствието на свидетел, като последният лично е вписал възраженията си в него. Тъй като нарушението е установено по документи чл. 40, ал. 4 от ЗАНН допуска и да не присъства свидетел на нарушението, така че дали в акта са вписани един или двама свидетели очевидно не представлява нарушение на процесуалните правила, тъй като свидетелите са необходими единствено за установяване на фактическата обстановка ако има съответно и мотивирано оспорване, поради което и твърдяното нарушение не може да доведе до отмяна на наказателното постановление.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност видно от т. 1.2. от оправомощителната заповед (поради което и не се споделя бланкетното възражение в този смисъл), в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Нарушението е описано надлежно в НП от фактическа страна, като административнонаказващият орган е посочил ясно и подробно в обстоятелствената част всичките му индивидуализиращи белези (време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено). Затова не може да се приеме, че е засегнато правото на защита на нарушителя и последният е имал пълната възможност да разбере за какво точно е ангажирана отговорността му – за нарушаване на правилата за деклариране на ДДС чрез неподаването на справка декларация в определения за това срок.

От правна страна съдът намира следното:

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че правилно, както съставителят на акта, така и наказващият орган, са квалифицирали поведението на дружеството жалбоподател като нарушение на посочената разпоредба на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

С посочената разпоредба се задължават регистрираните по ЗДДС лица за всеки данъчен период да подават справка декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС, и самите отчетни регистри към нея с изключение на случаите по чл. 159б от ЗДДС до 14-о число, включително, на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Обстоятелството, че дружеството жалбоподател е регистрирано по ЗДДС лице, се установява по делото, включително от показанията на свидетелката, изцяло оценени с доверие от съда. Също така то не е и спорно между страните. Следователно жалбоподателят е адресат на задължението за подаване на отчетните регистри и годин субект на административното нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС, за което е санкциониран с обжалваното НП. Следва да се отбележи, че нарушението включва неподаването, на който и да е от посочените документи – справка декларация, отчетни регистри и декларацията по чл. 125, ал. 2, в срок или въобще пропускането да бъдат подадени. Следователно нарушението е едно при алтернативни форми на изпълнително деяние и неизпълнението, на което и да е от тях, е основание за ангажиране на отговорност.

Правилно в наказателното постановление е определен и срокът за изпълнение на задължението за подаване на справката декларация за данъчния период 01.11.2022 г. - 30.11.2021 г. Последният съгласно правилото по чл. 87, ал. 2 от ЗДДС съвпада с календарния месец. Срокът е нормативно предвиден и той е до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период. В конкретния случай датата 14.12.2021 г. е била работен ден (вторник), поради което срокът е изтекъл именно на

тази дата, когато е бил последния момент в който жалбоподателят е могъл правомерно да подаде справката декларация, като обоснован се явява изводът на наказващия орган, че това е бил последният ден, до който е следвало да бъде изпълнено задължението.

Изпълнителното деяние на нарушението се е изразило в съставомерно бездействие от страна на жалбоподателя, който, като е бил задължен, не е подал в срок до 14.12.2021 г. справката декларация за данъчен период месец ноември 2021 г. Нарушението е формално, поради което с осъществяването на изпълнителното си деяние то е било довършено от обективна страна, без необходимост от настъпването на някакъв вредоносен резултат. Евентуално настъпилите вредни последици или липсата на такива в резултат от нарушението не са елемент от състава му и не влияят върху неговото довършване. Те биха могли да бъдат преценявани на плоскостта на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства. Самият факт на извършване на нарушението (неподаването в срок на справката декларация) в достатъчна степен накърнява защитащите обществени отношения по осигуряване на отчетността в дейността на регистрираните по ЗДДС лица и оправдава реализирането на административнонаказателната отговорност на лицето като ответна мярка от страна на държавата.

На следващо място настоящият съдебен състав намира, че макар изпълнителното деяние на нарушението да е осъществено чрез бездействие, същото е доказано по категоричен начин по делото. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 7 от ЗДДС справката декларация и отчетните регистри към нея се подават по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а при постъпването на подадените документи в електронната система на НАП се генерира входящ номер. Съгласно показанията на актосъставителя, такава не е отчетена в системата, а и не се твърди такава да е постъпила в законоустановения срок.

Доколкото с наказателното постановление е ангажирана обективната отговорност на юридическо лице, въпросът за вината не подлежи на изследване в настоящото производство. По тези съображения настоящият съдебен състав намира за доказано по делото жалбоподателят да е осъществил състава на административно нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС, за които е наказан с обжалваното наказателно постановление.

По наказанието:

Правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, която предвижда, че регистрирано лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

Съдът намира, че правилно административнонаказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл. 27 от ЗАНН, основният сред които е тежестта на нарушението, като е наложил имуществената санкция в размер от 700 лв. Следва да се отбележи, че административнонаказващият орган правилно е посочил санкционната разпоредба, така че основанието за налагане на санкцията е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

Определеното спрямо жалбоподателя наказание в НП отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН, като не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, т.е. не е налице „маловажен случай“ на административно нарушение. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и

субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго регламентирана дейност, при която за извършено нарушение се налага съответно наказание, като прилагането на санкцията е винаги въпрос на законосъобразност. В случая с НП е наложена административно наказание „имуществена санкция“ за неизпълнение на задължение към държавата, регламентирано в ЗДДС. Поначало обществената опасност на този вид нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на финансовата □ дейност. Не се изисква щета, която да настъпи от нарушението. Целта на ЗДДС е гарантирането на фиска чрез декларирането на данък върху добавената стойност, като в закона са чувствително засилени както предвиденият контрол, така и отговорността при нарушения, които увреждат фискалните интереси на държавата. Тъй като конкретното нарушение е формално, на просто извършване, в състава му не е предвидено настъпването на определен съставомерен резултат, изразяващ се неотразяване на приходи в определен размер и съответно в реално ощетяване на фиска, но то на практика води до възпрепятстване на контролната дейност на държавните органи. Ето защо липсата на такъв съставомерен резултат на нарушението при формалния характер на състава на отговорността по чл. 179, ал. 1 от ЗДДС няма отношение при преценката за наличието или значителността /респ. липсата или незначителността/ на вредните последици и не представлява смекчаващо отговорността обстоятелство, което пък да влияе на обществената опасност в контекста на легалната дефиниция на маловажния случай по чл. 93, т. 9 от НК.

Наред с горното следва да се отбележи и това, че административнонаказващия орган е посочил обстоятелствата, поради които счита че случая не е маловажен, а именно издадено наказателно постановление за същото нарушение, не е подадена изобщо справка декларация, задълженото лице системно не изпълнява задълженията си. Тези констатации на административно наказващия орган представляват именно обсъждане на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства, което прави възражението в жалбата, че било допуснато процесуално нарушение като не били обсъдени тези обстоятелства, ирелевантно и отново без връзка с производството.

Съдът намира, че при бездействие с такава продължителност деянието не би могло да се квалифицира като маловажен случай, тъй като жалбоподателят е разполагал с достатъчно време да отстрани самоволно противоправното състояние, настъпило в резултат от съставомерното му бездействие. Закономерен е изводът, че обикновените случаи на нарушения от този вид разкриват същата степен на обществена опасност, каквато беше установена и по конкретното дело. То от своя страна не попада в хипотезата на „маловажния случай“. Затова и не се доказва от страна на жалбоподателя съществуването на основателна и уважителна причина за пропускането на визирания срок, а случаят е съвсем от обичайните за този вид нарушение и не са налице условията на „маловажния случай“.

Като е взел предвид това, административнонаказващият орган е наложил санкция ориентирана към минимума за юридическите лица, който е 500 лв., а като е наложил санкция в по-висок размер административно наказващия орган е наложил законосъобразно и справедливо наказание при обсъждане на отегчаващите и смекчаващи отговорността обстоятелства. Съдът не приема първата от констатациите, а именно, че следва да се приеме като отегчаващо вината обстоятелство наличие на друго наказателно постановление без отбелязване дали същото е влязло в сила или не именно поради тази непълнота на изложението. Независимо от отпадането на едното от тях, съдът намира че все пак останалите отегчаващи вината обстоятелства взети предвид от административнонаказващия орган следва да бъдат споделени.

С оглед на изложеното съдът приема, че не са налице основанията за прилагане

на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност. Същевременно наказателното постановление е съобразено с процесуалния и материалния закон, поради което настоящият съдебен състав като намери, че извършването на нарушението от страна на дружеството жалбоподател е доказано по категоричен начин по делото, а обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и правилно, то следва да бъде потвърдено.

По разностите:

Предвид изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗАНН на въззиваемата страна се дължи юрисконсултско възнаграждение за представителство по делото. Същото е направено в предвидения в закона срок и следва да бъде определено в размер на 100 лв. по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 649223-F645188/21.07.2022 г. на директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Пловдив, с което на „УелнесМи 2019“ ЕООД с ЕИК 205872848, със седалище и адрес на управление *** представлявано от М. И. П., на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв. за нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪДЖА „УелнесМи 2019“ ЕООД с ЕИК 205872848, със седалище и адрес на управление ***, да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда на АПК на касационните основания по НПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____